

**Israelul trebuie să se confrunte
cu dorința jihadistă de nemurire**

Autor: Prof. Louis René Beres

BESA Center

Redactor: Victoria Sara Dazin

Israelul trebuie să se confrunte cu dorința jihadistă de nemurire

Mishel Amzaleg, GPO

"O persoană nemuritoare este o contradicție în termeni."

Emmanuel Levinas, *Dumnezeu, moarte și timp* (2000)

Factorii de decizie din politica de securitate a Israelului trebuie să ia în considerare dorința adversarilor teroriști ai Israelului de a obține nemurirea prin violență. Israelul trebuie să fie precaut cu privire la proiectarea raționalității umane convenționale asupra Hamas, Jihadului Islamic Palestinian, Hezbollah și a altora din anturajul lor, dacă vrea să le combată eficient.

Combaterea eficientă a terorismului nu se referă niciodată doar la strategie, tactici sau doctrină. Indiferent de specificul operațional al unei insurgențe, acest domeniu al planificării securității naționale ar trebui să rămână întotdeauna analitic și centrat pe logică. Pentru Israelul din Orientul Mijlociu

islamic, acest lucru înseamnă o conștientizare conceptuală sporită a morții și a "ultimelor lucruri", așa cum sunt îmbrățișate de dușmanii săi jihadiști. Aceasta înseamnă, *printre altele*, că planificatorii Israelului de combatere a terorismului ar trebui să aibă în vedere în mod continuu primatul unei forme de putere în mod constant trecută cu vederea și subestimată: dorința de nemurire sau "puterea asupra morții".

Orice promisiune de nemurire este, desigur, extrem de problematică. Prin definiție, se află dincolo de granițele științei și logicii. Atunci, cum ar trebui evaluată dorința adversarilor teroriști ai Israelului pentru nemurire de către planificatorii israelieni în timpul războiului din Gaza?

Orice astfel de anchetă ar trebui să înceapă cu anumite întrebări esențiale. Întrebarea principală este aceasta: *Cum poate o ființă umană să ofere în mod semnificativ viața veșnică alteia?* În mod reciproc, trebuie să ne întrebăm: *Cum poate un stat care se opune terorismului să construiască componente ale programului său de securitate națională pe baza "foamei de nemurire" a unui inamic determinat?* [1]

Deși aceste întrebări sunt dificile, ele au răspunsuri. Chiar și în epoca noastră de cuantificare și verificare neîncetată, există ceva în specia noastră nereflexivă care tânjește nu după claritate bazată pe rațiune, ci după mister și credință. În confruntarea cu ideologiile teroriste jihadiste care promit credincioșilor viața veșnică, Israelul trebuie să rămână precaut în a proiecta raționalitatea umană obișnuită asupra Hamas, Jihadului Islamic Palestinian, Hezbollah și altora ca ei.

Proiecțiile raționalității decizionale au de obicei sens în politica mondială, dar există suficiente excepții majore pentru a tempera generalitățile pline de speranță. Dacă factorii de decizie naționali ai Israelului ar studia configurația actuală a organizațiilor teroriste jihadiste globale (atât sunnite, cât și šiite) dintr-un punct de vedere analitic, legătura dintre "operațiunile martiriului" și "viața veșnică" ar fi evidentă. În acel moment, planificatorii de securitate ai Israelului ar fi într-o poziție mult mai bună pentru a-i descuraja pe ucigașii care iau ostatici și pe atentatorii sinucigași, atât în microcosmos (teroriști

umani individuali), cât și în macrocosmos (state inamice care sprijină teroriștii).

În astfel de chestiuni urgente, există elemente de drept corespunzătoare și convergente. Insurgenții jihadiști care încearcă să justifice atacurile violente gratuite asupra civililor în numele "martiriului" acționează contrar dreptului internațional. Toți insurgenții, chiar și cei care pretind "cauză justă", trebuie să satisfacă în continuare limitele jurisprudențiale de lungă durată privind țintele permise și nivelurile de violență bazate pe lege.

Ca o chestiune de lege obligatorie, astfel de limite umane nu pot fi niciodată temperate de pretenții de credință religioasă. Credința nu este niciodată dezincriminatoare din punct de vedere legal.

Conform jurisprudenței autoritare, aspectele juridice relevante nu sunt în mod inerent complicate sau năucitoare. În conformitate cu normele de lungă durată, chiar și drepturile presupuse "sacre" ale insurgenței trebuie să excludă întotdeauna orice vizare deliberată a civililor sau orice utilizare a forței pentru a provoca în mod intenționat suferințe inutile.

Legea și strategia sunt interdependente; Dar, în același timp, ele sunt distincte din punct de vedere analitic. În ceea ce privește războiul din Gaza și combaterea eficientă a terorismului, concluzia juridică este clară: violența devine terorism ori de câte ori insurgenții animați politicucid (ucid intenționat) sau mutilează necombatanții, fie cu arme, cuțite, bombe, automobile sau orice altceva. Este irelevant dacă cauza exprimată a violenței teroriste este prezumtiv justă sau nedreaptă. În Dreptul Națiunilor, mijloacele nedrepte folosite pentru a atinge presupuse scopuri juste sunt întotdeauna încălcări ale legii.

Uneori, dușmanii teroriști care caută martiriul, cum ar fi Hamas, avansează un argument presupus legal cunoscut sub numele de *tu quoque*. Acest argument discreditat istoric stipulează că, deoarece "cealaltă parte" este vinovată de criminalitate similară, echivalentă sau mai mare, partea "noastră" este în mod necesar nevinovată de orice infracțiune. Din punct de vedere

jurisprudențial, orice astfel de argument nesincer este întotdeauna greșit și invalid, mai ales după hotărârile postbelice de referință ale tribunalelor de la Nürnberg (Germania) și Orientul Îndepărtat (Japonia).

Pentru armatele convenționale și forțele insurgente, dreptul de a folosi forța militară nu poate înlocui niciodată regulile dreptului internațional umanitar. Astfel de reguli primare sau *ius cogens* (reguli care permit "nicio derogare") sunt denumite dreptul *conflictelor armate*, *dreptul internațional umanitar* sau *dreptul războiului*. În mod semnificativ, acești termeni se aplică atât participanților statali, cât și celor substatali în orice conflict armat.

Cu toate acestea, în mod repetat și fără o scânteie de dovezi bazate pe lege, susținătorii violenței teroriste Hamas împotriva necombatantilor israelieni insistă că "scopurile justifică mijloacele". Lăsând la o parte standardele etice prin care orice astfel de argument ar trebui respins în aparență, scopurile nu pot justifica niciodată mijloacele din dreptul conflictelor armate. Nu poate exista nicio ambiguitate justificabilă cu privire la o astfel de concluzie.

Banalitățile nechibzuite ale politicii nu ar trebui niciodată să reprezinte cu exactitate așteptările legii obligatorii. Într-o astfel de lege universală, codificată sau cutumiară, teroristul unei persoane nu poate fi niciodată "luptătorul pentru libertate" al alteia. Deși este adevărat că anumite insurgențe pot fi uneori considerate legale sau chiar de aplicare a legii, recurgerea permisă la forță trebuie să se conformeze întotdeauna dreptului internațional umanitar.

Ori de câte ori un grup insurgent recurge la mijloace nedrepte, acțiunile sale constituie terorism. Chiar dacă afirmațiile contradictorii ale unei puteri ostile de control ar fi plauzibile sau acceptabile (de exemplu, pretenții palestiniene neobosite cu privire la o "ocupație" israeliană), afirmațiile corolare ale dreptului la "orice mijloace necesare" ar rămâne false. Reamintind *Convenția de la Haga nr. IV*: "Dreptul beligeranților de a adopta mijloace de rănire a inamicului nu este nelimitat."

Cum rămâne cu atacurile israeliene asupra Fâșiei Gaza? Deși bombardamentele continue ale Israelului asupra Fâșiei Gaza produc multe victime palestiniene, responsabilitatea legală pentru aceste daune revine în întregime "perfidiei" Hamas, sau ceea ce se numește mai colocvial utilizarea de către Hamas a "scuturilor umane". Este, de asemenea, demn de remarcat faptul că, în timp ce victimele palestiniene sunt nedorite, neintenționate și neintenționate, decesele și rănilor civililor israelieni sunt întotdeauna rezultatul intenției criminale teroriste palestiniene sau "*mens rea*". Din punct de vedere juridic, există o mare diferență între uciderea deliberată a unor sărbătoriți nevinovați la un festival de muzică israelian și consecințele letale ale indispensabilelor operațiuni antiteroriste israeliene din Gaza.

Dreptul internațional nu este un set intuitiv sau subiectiv de standarde. O astfel de lege are întotdeauna formă și conținut determinabile. Nu poate fi inventată și reinventată la întâmplare de grupurile teroriste pentru a-și justifica interesele. Acest lucru este valabil mai ales atunci când violența lor teroristă inumană vizează în mod intenționat civilii cei mai fragili și vulnerabili ai unui stat victimă.

Mișcările de eliberare națională care nu reușesc să treacă testul *mijloacelor juste* nu pot fi niciodată protejate ca legale sau legitime. Chiar dacă legea ar accepta argumentul discutabil că grupurile teroriste relevante au îndeplinit toate criteriile valide de "eliberare națională" (de exemplu, Hamas sau Hezbollah susținute de Iran), aceste grupuri tot nu ar satisface standardele legale la fel de semnificative de *distincție, proporționalitate și necesitate militară*. Aceste standarde critice durabile au fost aplicate în mod specific organizațiilor insurgente sau substatele prin articolul 3 al celor patru convenții de la Geneva din 1949 și prin cele două *protocoale* din 1977 la aceste *convenții*.

Standardele umanității rămân obligatorii pentru toți combatanții în virtutea normelor mai largi ale dreptului internațional cutumiar și convențional, inclusiv articolul 1 din *Preambulul* celei *de-a patra Convenții de la Haga* din 1907. Această regulă, numită în mod obișnuit "*Clauza Martens*", face "toate

persoanele" responsabile pentru "legile umanității" și pentru "dictatele conștiinței publice" asociate. Nu pot exista excepții de la această responsabilitate universală bazată pe o presupusă "cauză dreaptă".

În conformitate cu dreptul internațional, crimele teroriste impun cooperarea universală atât în ceea ce privește reținerea, cât și pedepsirea. În calitate de pedepsitori ai încălcărilor grave în temeiul dreptului internațional, se așteaptă ca toate statele să caute și să urmărească penal sau să extrădeze teroriști. În niciun caz statelor nu li se permite să-i considere pe teroriști "luptători pentru libertate" care respectă legea. Acest lucru ar trebui să fie reținut de statele care își plasează în mod obișnuit propriile presupuse obligații religioase și geopolitice deasupra intereselor comune ale legii obligatorii.

Statele Unite încorporează dreptul internațional ca lege supremă a țării în articolul 6 din Constituție, iar Israelul este ghidat de principiile imuabile ale unei legi superioare. Autoritatea legală fundamentală pentru republica americană a derivat în mare parte din *Comentariile* lui William Blackstone, care, la rândul lor, datorează o mare parte din conținutul lor clarificator principiilor *jus cogens* ale Torei.

Ex injuria jus non oritur. "Drepturile nu pot izvorî niciodată din greșeli." Etichetarea de către adversarii jihadiști ai Israelului a celor mai violenți insurgenți ai lor drept "martiri" nu ar trebui să aibă niciun efect dezincriminator sau atenuant asupra crimelor lor teroriste. Ca o problemă practică, desigur, acești dușmani conduși de credință sunt animați de cea mai convingătoare formă de putere imaginabilă. Aceasta este puterea nemuririi sau "puterea asupra morții".

Pentru Israel, o orientare primară a angajamentului bazat pe lege în combaterea terorismului ar trebui să ia întotdeauna în considerare îndeaproape atracția inamicului față de "lucrurile din urmă". Observația filosofului Emmanuel Levinas că "o persoană nemuritoare este o contradicție în termeni" este dincolo de provocarea intelectuală, dar promisiunile jihadiste de "putere asupra morții" rămân încă extrem de atractive pentru teroriști.

Rezultă că planificatorii anti-teroriști israelieni ar trebui să se concentreze mai direct pe escatologia adversarilor săi teroriști din războiul din Gaza.

În viitorul apropiat, "martirii" Hamas vor reprezenta o amenințare existențială pentru Israel. Cu toate acestea, dacă acești criminali barbari ar pune vreodată mâna pe materiale fisionabile, această amenințare ar putea deveni imediat existențială. Hamas nu ar avea nevoie de un exploziv nuclear cu reacție în lanț, ci doar de ingredientele mult mai accesibile pentru un dispozitiv de dispersie a radiațiilor.

În cel mai rău caz, utilizarea unui dispozitiv nuclear primitiv de către Hamas sau Hezbollah ar putea stimula Iranul să intre într-un conflict militar direct cu Israelul. În acel moment, considerațiile politice israeliene cu privire la "lucrurile din urmă" ar putea deveni foarte importante și determinante. Pentru Israel, câmpul de luptă principal va fi întotdeauna intelectual, nu teritorial. Un inamic jihadist care leagă violența teroristă împotriva celor nevinovați de promisiunile delirante de nemurire reprezintă o amenințare potențial iremediabilă.

[1] Această frază este luată din tratatul clasic al filosofului spaniol Miguel de Unamuno *The Tragic Sense of Life (Del Sentimiento Tragico De La Vida;* 1921). Cu toate acestea, Unamuno nu ar fi simpatizat niciodată cu ideea distorsionată a unui "martiriu" criminal bazat pe credință.

Louis René Beres este profesor emerit de drept internațional la Purdue și autorul a numeroase cărți și articole despre terorism și drept internațional. Cea mai recentă carte a sa este *Surviving Amid Chaos: Israel's Nuclear Strategy (Rowman și Littlefield, 2nd ed., 2018)*.

Israel Must Confront the Jihadist Desire for Immortality

by Prof. Louis René Beres

BESA Center Perspectives Paper No. 2,240, November 30, 2023

“Israelul trebuie să se confrunte cu dorința jihadistă de nemurire”,

Prof. Louis René Beres, BESA Center, noiembrie 30, 2023.

Subiect: Factorii de decizie din politica de securitate a Israelului trebuie să ia în considerare dorința adversarilor teroriști ai Israelului de a obține nemurirea prin violență. Israelul trebuie să fie precaut cu privire la proiectarea raționalității umane convenționale asupra Hamas, Jihadului Islamic Palestinian, Hezbollah și a altora din anturajul lor, dacă vrea să le combată eficient.

Redactor: Victoria Sara Dazin